

Kopernikusz-évvége

Október elején kezdtünk neki 2015-ös évvégi találkozónk szervezéséhez. Ahogy az ilyenkor szokott lenni, számos telefon és levélváltás következett, amíg el nem jött a találkozó napja.

December 19-án délután 14:00-tól vártuk a tagokat hangulatos beszélgetésre a szolnoki Kopernikusz-körbe, a toronyház 23. emeletére. A terv szerint megtekintettük volna a naplementét, de ezt sajnos a ködös idő meghiúsította. Már a gyülekezéskor feltűnt, hogy nem mindennapi eseménynek nézünk elébe, ugyanis hirtelen és gyorsan sokan letűntünk. Az est talán legjobban várt eseménye a teremavató, az új szakköri terem felavatása és megnyitása volt, melyet a szakkörben mindenki – régi és új tagjaink – egyaránt nagy érdeklődéssel és kíváncsisággal vártak. A régi terem belső „díszjeinek” (térképek, tablók, ábrák) egy része kikerült a folyosóra, míg helyüket az új teremben, újabb és más – az előadásokat segítő – ábrák, felvételek és térképek kaptak helyet.

Az új szakköri terem felavatása a Kopernikusz-klub tábla felszerelésével kezdődött, majd a tábla felszerelése után – már sötétben – a tagok bementek a terembe és helyet foglaltak. Ekkor pár szóban ismertettük a terem felújítási munkálatainak egy részét a technikai problémák, leleményes megoldások és döntések, majd a terem dekorációinak ismertetésére is sor került. A felavatás után szakkörvezetőnk és felesége munkába fogtak. Ujlaki Csaba a leglátványosabb naprendszerbeli képeket ismertette, előadásában kitért üstökösökre, bolygókra és különös tekintettel a Plutóra, nagyban támaszkodva Molnár Nikolett előadására. Ujlaki Csaba felesége közben karácsonyi hangulatot és illatvilágot varázsoltszencián finomra sikerült forralt borral, mely a társaság jelentős részének figyelmét magára

Csoportkép: Meteorral Szolnokon

Új helyére kerül a Kopernikusz Klub táblája

vonta. Az előadás utáni rövid szünetben további szakköri tagok érkeztek, így lassacskán alig maradt hely a teremben. A sort kicsit később Kalup Csilla folytatta, aki részletesen beszámolt a diákolimpiai eseményekről. Érdekes, látványos és felemelő volt hallgatni élőben egy diákolimpikont lelkesen áradozni ezen neves eseményről. Előadása közben szinte a helyszínen érezhettük magunkat.

Kalup Csilla előadása után némileg megfogyatkozott létszámmal készítettük el a csoportképet, melyre sokan azért nem kerültek rá, mert épp színházban voltak. Ők később

A 2015. március 20-i napfogyatkozást a tetőteraszról észleltük, tökéletes időjárási viszonyok mellett

visszajöttek. A csoportkép után „kidugtuk” az orrunkat a tetőre, ahol sajnos barátság-talan időjárás fogadott bennünket. Nagyon párás, hűvös idő, néhol kisebb foltokban láttuk csak az eget.

Ezek után Szabó Szabolcs Zsolt évtértékelője következett, melyben a 2015-ös év szakköri életét összegezte életképekkel, és a kör tagjai által végzett észlelésekkel. Az előadások után kötetlen beszélgetés következett, majd Prohászka Szaniszló tartott egy

rövidebb előadást csillagászati észleléseiből és felvételeiből.

A kötetlen beszélgetés egy idő után csoportos visszaemlékezésé alakult. Ez volt az a pont, amikor úgy éreztük, hogy össze kellene gyűjteni ezeket az élményeket leírással és fotókkal. Nagy fába vágnánk a fejszénket, ha sikerülne elkészíteni, bízom benne, hogy lesz erő, idő és lehetőség rá.

A személyes beszélgetésekben sokszor sok helyről hallottam a közösségről szóló gondolatokat, feladatokat terveket. A szakkör nem ma kezdte meg működését, régi és új tagok találkozója is volt ez, melyben a régi tagok tapasztalataikat, élményeiket osztották meg. Úgy gondolom, rendkívül fontos, főleg ma az ilyen rendezvények, események léte, hiszen ezekből sokat tanulhatunk. További fontos gondolat és észrevétel volt a tagok részéről, az utánpótlás fontossága. Egy szakkör csak úgy élhet és létezhet tovább, csak úgy tud újabb és újabb feladatokat célul kitűzni és kivitelezni, ha gondol saját megújulására is. Célul tűztük ki, hogy még szélesebb körben népszerűsítsük a csillagászatot, hiszen mozgalmunk szellemisége is így jutott el hozzánk.

Szabó Szabolcs Zsolt

